

ROMANIA

Expunere de motive

privind completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000

Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000 reglementează posibilitatea desfășurării activității sportive atât în baza contractului individual de muncă, cât și în baza contractului de activitate sportivă.

Contractul de activitate sportivă are un regim juridic distinct de cel al contractului individual de muncă, legea calificând activitatea desfășurată în temeiul acestuia drept activitate independentă, iar veniturile realizate drept venituri din activități independente. În consecință, raporturile juridice născute din contractul de activitate sportivă nu sunt supuse dispozițiilor legislației muncii, ci regulilor specifice prevăzute de Legea nr. 69/2000 și dreptului comun. Deși Legea nr. 69/2000 reglementează contractul de activitate sportivă și stabilește cadrul juridic aplicabil acestuia, nu conține dispoziții exprese privind consecințele neexecutării de către structura sportivă a obligației principale de plată a drepturilor bănești datorate sportivului. În practică, această lacună poate conduce la situații în care sportivul continuă să își execute obligațiile contractuale: participarea la pregătire, antrenamente și competiții, fără ca structura sportivă să își execute obligația corelativă de plată. În lipsa unei reglementări exprese, sportivul poate rămâne ținut de contract, fiind expus inclusiv riscului aplicării unor penalități contractuale sau al unor măsuri care împiedică legitimarea, transferul ori participarea la competiții.

Prezenta propunere legislativă urmărește completarea Legii nr. 69/2000 prin introducerea unui nou articol, art. 14³, care instituie un mecanism legal de protecție a sportivului în cazul neexecutării culpabile de către structura sportivă a obligației de plată. Potrivit soluției propuse, dacă obligația de plată a drepturilor bănești nu este executată pentru o perioadă mai mare de 60 de zile de la scadență, sportivul dobândește dreptul de a declara rezilierea unilaterală a contractului, pentru cauză imputabilă structurii sportive. Pentru respectarea principiului executării cu bună-credință a obligațiilor contractuale și pentru acordarea posibilității de remediere a neexecutării, rezilierea nu operează de drept. Sportivul este obligat să notifice în prealabil structura sportivă, solicitând executarea obligației de plată și acordând un termen de 15 zile calendaristice pentru remedierea neexecutării. Numai în cazul în care obligația nu este executată integral în acest termen, sportivul poate declara rezilierea unilaterală a contractului.

Propunerea legislativă stabilește că exercitarea acestui drept nu poate atrage obligația sportivului de a plăti despăgubiri, penalități, clauze de reziliere sau alte prestații întemeiate exclusiv pe încetarea anticipată a contractului. Totodată, structura sportivă rămâne obligată la plata drepturilor bănești restante, a dobânzii legale și, după caz, a despăgubirilor pentru prejudiciul dovedit cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

ROMANIA

Pentru asigurarea efectivității normei, proiectul prevede nulitatea de drept a oricăror clauze contractuale sau regulamentare prin care s-ar limita, condiționa ori înlătura dreptul sportivului de a declara rezilierea unilaterală în condițiile legii. De asemenea, sunt instituite garanții privind exercitarea efectivă a acestui drept, în sensul că federațiile sportive naționale, ligile profesioniste și celelalte organisme sportive competente nu pot aplica sancțiuni sportive, nu pot refuza ori întârzia legitimarea sau transferul sportivului și nu pot condiționa legitimarea, transferul ori participarea acestuia la competiții de acordul structurii sportive debitoare, ca urmare a exercitării dreptului de reziliere unilaterală. Totodată, exercitarea acestui drept nu constituie abatere disciplinară și nu poate justifica refuzul eliberării documentelor necesare legitimării, transferului sau participării sportivului la competiții.

Pentru evitarea oricărei suprapunerii cu legislația muncii, proiectul prevede în mod expres că dispozițiile noului articol nu se aplică raporturilor juridice întemeiate pe contractul individual de muncă.

În vederea asigurării aplicării unitare a noii reglementări, proiectul cuprinde dispoziții tranzitorii potrivit cărora prevederile art. 14³ se aplică și contractelor de activitate sportivă aflate în curs de executare la data intrării în vigoare a legii, iar la stabilirea perioadei de neexecutare sunt avute în vedere și obligațiile de plată scadente anterior acestei date, dacă acestea nu au fost executate până la intrarea în vigoare a legii. Această soluție respectă principiul neretroactivității legii civile, întrucât nu modifică efectele juridice ale unor situații epuizate, ci reglementează efectele viitoare ale unei neexecutări aflate în curs.

Totodată, se instituie obligația federațiilor sportive naționale și a ligilor profesioniste de a pune statutele și regulamentele proprii în acord cu noile dispoziții în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a legii. Până la realizarea acestei operațiuni, legea prevede aplicarea directă a noilor dispoziții, iar prevederile contrare din regulamentele sportive nu se aplică.

Prezenta propunere legislativă nu instituie autorități sau competențe administrative noi, nu creează mecanisme de finanțare din fonduri publice, nu generează cheltuieli suplimentare asupra bugetului general consolidat și nu introduce un nou regim sancționator contravențional sau administrativ. Soluția legislativă propusă operează exclusiv în cadrul raportului contractual dintre sportiv și structura sportivă și urmărește consolidarea disciplinei contractuale, asigurarea executării obligațiilor asumate și protecția sportivului împotriva efectelor neexecutării culpabile a obligației de plată.

Față de cele prezentate, propun Parlamentului României spre dezbateră și adoptare prezentul proiect legislativ.

Deputat Rașă Enachi

Senator Criștian Bem